

Universitätsbibliothek Wuppertal

(Carmina) Pindari Carmina

Pindarus

Oxonii, (1935)

Fragmenta incerti loci

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1916](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1916)

FRAGMENTA INCERTI LOCI

124. τοι προῖδ[ω]ν αἴσαν α[
 ζοι τότ' ἀμφι . ουτατ . [
 25 Ἡρακλέης. ἀλῖαι [. . .] . . . [
 ναῖ μολόντας [.] υ[. .] ησ[.] . [.] . σοειν
 θονοι φύγουν ου[
 πάντων γὰρ ὑπ[έ]ρβιος αν . . σεφα[
 ψυχὰν κενεω[ν] εμε[.] . . ρυκ . α . . . [
 30 λαῶν ξενοδα[ί]κτα βασιλῆ[. . .]
 δς ἀτασθαλίᾳ κοτέω[ν] θαμά
 ἀρχαγέτα τε [Δ]άλου
 πίθετο πανσει[. .] . ρμ[. .] ιαδες . . . σ[.]
 γάρ σε λιγυσφαράγων . υτ . ναυ-
 35 τα, Ἐκαβόλε, φορμίγγων.
 μνάσθηθ' ὅτι τοι ζαθέας Πάρου ἐν
 γνάλοις ἔσσατο ἄ[ν]ακτι
 βωμόν πατρί τε Κρονίῳ
 τιμάσνυτι πέραν ἰσθμὸν διαβαίς,
 40 ὅτε Λαομέδοντι πεπρωμένοι'
 ἤρχετο μόροιο κάρυξ.
 ἐπ. ἦ[ν] γὰρ τὸ παλαίφατον ου
 ἴκε συγγόνους
 τρεῖς π[. .] . εω . ν κεφαλὰν . . ρ . . ταί[
 45 ἐπιδ[.] αἶμα

Pap. Oxy. iii 408^a (= Π¹). Frustula columnae prioris atque initia versuum
 46-54 omisi 24 τοῖ τοῦ Fraccaroli 28 ἄν[τα] σε φα[νεῖς] ? Diehl
 39 τιμιαντι Π¹, corr. Grenfell et Hunt 43 ἴκε Schroeder : εἴκε Π¹

125. Ἴων
 56 ἀοιδ[άν] (τε) κ[αὶ] ἀρμονίαν
 αὐ[λοῖς] ἐ]πεφράσατο
 τῶ[ν] . . Λο]κρῶν τις, [οἷ τ' ἀργίλοφον
 π[ᾶρ Ζεφυρί]ου κολώ[ναν

FRAGMENTA INCERTI LOCI

- 60 ν[αίονθ' ὑπὲρ] Ἀύσονία[s ἄκρας
 λι[παρὰ πόλι]ς . ἀνθ[ώ]υξε δέ,
 οἶον [ῥ]χημα λιγ . . . [
]κες, ὁ[λ]ὸν παιήονα
 Ἄπολλωνί τε καὶ . . . [
 65 ἄρμενον ἐγὼ μ[ὲν κλύων]
 παῦρα μελ[ι]ζομέν[ον τέχνην]
 γλώ[σ]σαργον ἀμφέπω[ν],
 ἐρεθί[ζ]ομαι πρὸς αἰοιδᾶ[ν]
 69 ἀλί[ο]ν δελφῖνος ὑπ[ὸ]κρισιν,
 τὸν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
 αὐλῶν ἐκίησ' ἐρατὸν μέλος.

(i) Pap. Oxy. iii 408^b (= Π¹); (ii) 58-9 Schol. *Ol.* x 17; (iii) 68-71 Plut. *de Soll. Anim.* 36 55 Ἴων[ίδος ἀντίπαλον Μοῖσας] sup. e.g. Schroeder 60 γαίοντ' Schroeder : γάουστ' Grenfell et Hunt 61 ἀνθ[ώ]υξε δέ Schroeder : ἀνθ[η]κε δέ Grenfell et Hunt 62 [ῥ]χημα Grenfell et Hunt 62-3 λιγ[υα]χῆς Diehl 63 ὁ[λ]ὸν Dichl : ο[τ]ίον Grenfell et Hunt 64 καὶ Χάρ[ισιν] Schroeder

126. ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων <Λατοῦς> αἰοδαὶ
 ὄριαι παιανίδες· ἔντι <δὲ καὶ> θάλ-
 λουτος ἐκ κισσοῦ στεφάνων Διούσου
 <διθύραμβον μαϊόμεναι· τὸ δὲ κοιμίσσαν(το) τρεῖς
 σώματ' ἀποφθιμένων.
 5 ἃ μὲν ἀχέταν Λίνον αἰλιον ὕμνει,
 ἃ δ' Ὑμέναιον, <ὸν> ἐν γάμοισι χροῖζόμενον
 <Μοῖρα> σύμπρωτον λάβειν,
 ἐσχατοῖς ὕμνοισιν· ἃ δ' Ἰάλεμον ὤμοβόρω νού-
 σῳ ὅτι πεδαθέντα σθένος,
 υἱὸν Οἰάγρον . . .

Schol. Vat. Eur. *Rhes.* 892 2 δὲ καὶ sup. Wilamowitz θάλλοντες Α
 στέφανον Α 3 κοιμίσσαντῆ codd., corr. Schroeder διθύραμβον μαϊόμεναι
 Wilamowitz 5 ὕμνειν codd., corr. Hermann 6 δν ἐν γάμοισι Hermann :
 ἐργάμοισι Α 7 νύμφα Μοῖρα sup. Bergk σύμπρωτον Hermann : συμπτωτὰ Α
 8 ἐσχατον ὕμνον Α, corr. Hermann, Schneidewin ὤμοβόρω Schneidewin :
 ὀμοβόλω Α ὅτι del. Hermann πεδαθέντα Schneidewin : παῖδα θεοτοί Α
 9 οἰαγρον Α, corr. Schneidewin

127. οἶον
 ὁξυ
 ἀνθ
 καὶ
 ἀνθ
 (i) Plat. *Men.*
 corr. Boeckh
 3 φυχῆς codd. Pl
 128. ἐπερχ
 πόντου
 (i) Plat. *de Def.*
 Bergk: ἄνα codd.
 129. τί θεο
 Clem. Alex. St
 130. θεο
 καὶ χ
 (i) Clem. Alex.
 131. κείνου
 πόντου
 πορ
 (i) Plat. *de Sap.*
 1^a p. 763
 132. Ἐλα
 (i) Schol. Arist
 133.
 ἄγγυ
 ἡμέρα
 (i) Schol. T. M
 (ii) Aristides ii 3
 134. ἐν χ
 Clem. Alex. St

FRAGMENTA INCERTI LOCI

127. οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποιῶν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὑπερθεὺν ἄλιον κεύων ἐνάτω ἔτει
ἀνδιδόι ψυχὰς πάλω, ἐκ τῶν βασιλῆες ἀγανοὶ
καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφία τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ' ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἦροες ἀ-
γνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.
(i) Plat. *Meno*, p. 81 B; (ii) Stob. *Flor.* 43, 112 I οἷσι γὰρ ἂν codd. Plat.,
corr. Boeckh 2 εἰς codd. Plat., corr. Boeckh ἔτει edd. ante Boeckhium
3 ψυχὰν codd. Plat.: ψυχὰ codd. Stob., corr. Boeckh
128. ἐπερχόμενον τε μαλάσσοντες βιατὰν
πόντου ὠκείας τ' ἀνέμων . . . ῥιπάς
(i) Plut. *de Def. Or.* 30, p. 426 C; (ii) Plut. *adv. Epic.* 23, p. 1103 C I βιατὰν
Bergk: βία codd.
129. τί θεός; ὅτι τὸ πᾶν.
Clem. Alex. *Str.* v 726 ὅτι secl. Schroeder
130. θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς
καὶ χάριω ἀοιδῆ φντεῦει.
(i) Clem. Alex. *Str.* v 726; (ii) Didym. Caec. *de Trin.* 1, p. 320
131. κείνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.
(i) Plut. *de Superst.* 6, p. 167; (ii) id. *adv. Stoic.* 31, p. 1075; (iii) id. *Amator.*
18, p. 763
132. Ἐλασίβροντα παῖ Ῥέας
(i) Schol. Aristoph. *Eg.* 624; (ii) Suid. s.v. ἐλασίβροντα ἀναρρηγνύς ἐπη
133. πῦρ πνέοντος ἅ τε κεραυνοῦ
ἄγχιστα δεξιᾶν κατὰ χεῖρα πατρὸς
ἡμένα . . .
(i) Schol. T. II. Ω 100 (de Athena); (ii) Plut. *Quaest. Conv.* i 2, 4, p. 617;
(iii) Aristides ii 305, 21 3 ἡμένα e Plut. (ἡμένη) Schroeder
134. ἐν χρόνῳ δ' ἔγεντ' Ἀπόλλων
Clem. Alex. *Str.* i 383 δὲ γένητ' codd., corr. Boeckh

FRAGMENTA INCERTI LOCI

135. ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσω
εὐρυφάρετρ' Ἀπολλων
Athen. i 29b
136. κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν
(i) Plut. *de EI ap. Delphos* 21, p. 394 (de Apolline); (ii) *id. de Def. Or.* 7, p. 413; (iii) *id. adv. Epiic.* 22, p. 1102
137. μαντεύο, Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.
Eustath. *Il.* p. 9, 46 Μοῖσα codd., corr. Boeckh
138. Μοῖσ' ἀνέγκέ με
Eustath. *Il.* p. 9, 40
139. μελισσοτεύκτων κηρίων
ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.
Cramer *Anecd. Oxon.* i 285, 19
140. δενδρέων δὲ νομὸν Διῶ-
νυσος πολυγαθῆς αὐξάνοι,
ἀγνὸν φέγγος ὀπώρας
Plut. *de Is. et Os.* 35, p. 365; *Quaest. Symp.* ix 14, p. 745
141. τί ἔρδων φίλος
τίν τε, καρτερόβρουτα
Κρονίδα, φίλος δὲ Μοῖσαις,
Εὐθυμία τε μέλων εἶην,
τοῦτ' αἴτημί σε.
Athen. v 191 f 2 τίν Schroeder: σοί codd. 4 μελῶν codd., corr. Casaubon
142. ζαμενῆς ὁ χοροτύπος
ὄν Μαλέας ὄρος ἔθρεψε, Ναΐδος ἀκοίτας
Paus. iii 25, 2 (de Sileno) 1 ὁ ζαμενῆς δ' codd., corr. Schroeder 2 Μαλέας ὄρος Wilamowitz: μαλέγορος codd.

143. ὦ τ
Χ
Schol. Aristot
ἰν τῷ Ὀλύμπῳ
ἴητι codd., corr

144. ταῖς
Schol. Pind. *A*
ἴηται καὶ μελέ

145. ἀνδρῶ
Dion. Hal. *de*

146. θανόν
Stob. iv 58, 2

147.
κάρα
Schol. Aristot

148. α. τιτάν
κλίμα
Cramer *Anecd.*
b. ἀλλὰ
Apoll. *Dysc. Sy*

149. φιλόμα
Athen. iv 154f

150. ἀνδρῶ
ἴσσημι
161.48

FRAGMENTA INCERTI LOCI

143. ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις
 χρήματά μοι διακομπέων

Schol. Aristoph. *Nub.* 223 (δ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν Σειλη-
 νὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους περιέθηκε λόγους) ἰ ἐφήμερε codd., corr. Hermann
 νήπιε codd., corr. Kuster

144. ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται

Schol. Pind. *Pyth.* iv 104 (μελίσσαις τὰς περὶ τὰ θεῖα καὶ μυστικά διατελούσας
 νύμφας καὶ μελίσσαις ἔλεγον.)

145. ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτῆρ ἄριστος

Dion. Hal. *de Orat. Antiq.* 2

146. θανόντων δὲ καὶ φίλοι προδότηι

Stob. iv 58, 2 καὶ λόγοι φίλοι codd., corr. Bergk

147. οἱ μὲν κατω-
 κᾶρα δεσμοῖσι δέδενται

Schol. Aristoph. *Pax* 152

148. a. πιτνάντες θοῶν
 κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν

Cramer *Anecd. Oxon.* i 201, 14 (de Oto et Ephialte)

b. ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγ-
 χας ἐνὶ σφίσιω αὐτοῖς

Apoll. Dysc. *Synt.* p. 243 Uhlig

149. φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος

Athen. iv 154f

150. ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ Φῆρες δάεν ρί-
 πᾶν μελιαδέος οἴνου,
 ἔστυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζῶν

FRAGMENTA INCERTI LOCI

ᾧθεον, αὐτόματοι δ' ἔξ ἀργυρέων κεράτων πί-
 νοντες ἐπλάζοντο

ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπεῖς

5 ᾠχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῶ ποδὶ γᾶν

(i) 1-3 Athen. ix 476 B; (ii) 4-5 Schol. Ap. Rhod. i 57 1 ἀνδροδάμαντα δ'
 Boeckh: οδαμαν δ' codd. μελιηδέος codd., corr. Boeckh 5 ᾠχεθ' Boeckh:
 οἴχεται L: ᾠχετο dett.

151. διοῖα βοῶν

θερμὰ πρὸς ἀνθρακίαν στέ-

ψευ, πυρὶ δ' ἐν πόλεον

σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν <ἴδον> ἠδ' ὀ-

στέων στεναγμὸν βαρύν·

ἦν διακρίναι ἰδόντ' (οὐ) πολλὸς ἐν καιρῶ χρόνος.

Athen. x 411 C. Cf. Philostr. *Imag.* ii 24 (Ἡρακλῆς ἐς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην
 ἀφικόμενος σιτεῖται βοῶν ἴδον) 1 διοῖα Boeckh: διὰ codd. 2 στέψαν codd.,
 corr. Schroeder ἐν πόλεον Christ: νηωνοντε codd. 3 ἴδον supp. Schroeder:
 ἴων Meineke 4 ἰδόντα διακρίναι codd., transp. Bergk οὐ supp. Coraes

152. νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς

θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων

ἄγει δικαίων τὸ βιαιότατον

ὑπερτάτη χειρὶ. τεκμαίρομαι

5 ἔργουσιw Ἡρακλέος· ἐπεὶ Γαρνύνα βόας

Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος

ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἔλασεν

(i) Plato *Gorg.* 484 B; (ii) 1-4 χειρὶ Schol. Pind. *Nem.* ix 35; (iii) 5 ἐπεὶ-7
 Aristid. ii 68 cum scholiis iii 408 Dindorf 3 δικαίων τὸ βιαιότατον Schol.
 Pind.: βιαιῶν τὸ δικαιοτάτον codd. Plat. 5 Γαρνύνα Boeckh, Schroeder:
 γηρύνου codd.

153. πάντα θύειw ἑκατὸν

Strab. iii 155 (de hecatombis)

154. κατὰ μὲν φίλα τέκνα

ἔπεφρην θάλλοντας ἦβᾱ δώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον

Porphyr. ap. schol. B II. K 252 2 θάλλοντα codd., corr. Boeckh δωδέκ'
 codd., corr. Schroeder

155.

[οὐ]

μ

κα

κα

ἐλα

Schol. Eur.

μόχθου νεότα

A, corr. Boeckh

4 εὐδοξοῦ dett.

λευτήτας M

156. Σόφ.

Strab. xii 54

157. τὸ δὲ

ἐστ

πρε

'Εδ

ἐμ

ἰδρ

Paus. vii 2, 4

158. ἰσ

ζόν

Πε

Paus. i 2, 1

159. τί

ἔχ

Δη

Plut. Vit. 7

160. οὐ

Pap. Berol.

Σαρινα τὸν Π

... οὐδὲ παρ-

161. πε

Heliodorus

FRAGMENTA INCERTI LOCI

155. [οὐ] Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐπέλαμψεν
 μυρίοις· πρῶτον μὲν Ἀλκμάνας σὺν νιῶ
 Τρώϊον ἀμ πεδίου,
 καὶ μετὰ ζωστήρας Ἀμαζόνος ἦλθεν,
 καὶ τὸν Ἰάσονος εὐδοξον πλόου ἐκτελέσαις
 εἶλε Μῆδειαν ἐν Κόλχων δόμοις

Schol. Eur. *Androm.* 796 1 οὐ del Cobet πηλέως A, corr. Boeckh
 μόχθοις νεότας Bergk: μόχθοι νεωτάτοις M: μόχθοι νεώτατ' A 2 ἀλκμήνης
 A, corr. Boeckh 3 ἀμαζόνος A, corr. Bothe ἦλθε A, corr. Boeckh
 4 εὐδοξον dett.: ἐνδοξον A, om. M ἐκτελέσας A, corr. Schneidewin: ἐκτε-
 λευτήσας M

156. Σύριον εὐρναίχμαν διεῖπον στρατόν
 Strab. xii 544 (αἱ Ἀμαζόνες Σύριον κτλ.)

157. τὸ δὲ ἱερὸν τὸ ἐν Διδύμοις τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὸ μαντεῖόν
 ἐστὶν ἀρχαιότερον ἢ κατὰ τὴν Ἰώνων ἐσοίκησιν· πολλῶ δὲ
 πρεσβύτερα ἔτι ἢ κατὰ Ἴωνας τὰ ἐς τὴν Ἀρτεμιν τὴν
 Ἐφεσίαν ἐστίν. οὐ μὴν πάντα γε τὰ ἐς τὴν θεὸν ἐπίθετο
 ἐμοὶ δοκεῖν Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνος τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο
 ἰδρῦσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησεά.

Paus. vii 2, 6-7

158. ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνήμα Ἀμα-
 ζόνος. ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μὲν φησιν ὑπὸ
 Πειρίθου καὶ Θησεῶς ἀρπασθῆναι.

Paus. i 2, 1

159. τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης (Θησεὺς) ἔγημε Φαῖδραν
 ἔχων υἶον Ἰππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι
 Δημοφοῶντα.

Plut. *Vit. Thes.* 28. Error videtur subesse

160. οὔτε πελέκεις οὔτε Σηρήν

Pap. Berol. 13875 (ταῦτα πρὸς Σιμωνίδην· ἐπεὶ ἐκεῖνος ἐν ἐνὶ [αἰ]σματοὶ ἐπέησεν
 Σειρήνα τὸν Πεισίστρατον). Pindaro fragmentum attribuit G. Zuntz. οὐδὲ
 . . . οὐδὲ pap., corr. Zuntz

161. πεπρωμέναν ἔθηκε μοῖραν μεταπραπεῖν
 Heliodorus ap. Priscian. (Gramm. Lat. iii 427)

FRAGMENTA INCERTI LOCI

162. ἀνδροφθόρον, οὐδὲ σιγᾶ κατερρῦη
ib.
163. τροχὸν μέλος, ταὶ δὲ Χίρωνος ἐντολαί
ib.
164. αἶνιγμα παρθένου ἐξ ἀγριῶν γνάθων
ib.
165. ἐν δασκίοισι πατήρ, νηλεεῖ νοῶ δ'
ib.
166. δ' οὐδὲν προσαιτέων ἐφθεγξάμαν ἔπι
ib.
167. νόμων ἀκούοντες θεόδοματον κέλαδον
ib. (428)
168. ἰσοδένδρον τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι
(i) Schol. Ap. Rhod. ii 477 (de Nymphis) ; (ii) Plut. *de Def. Orac.* 11, p. 415 ;
(iii) Plut. *Amat.* 15, p. 757
169. ὑφαίνω δ' Ἄμυθαιονίδαισι ποικίλον
ἀνδημα
Schol. Pind. *Nem.* vii 116 ἀμυθαωνίδαις BD, corr. Boeckh
170. μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρήξαι τὸν ἀχρεῖον λόγον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέν-
τρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος
Clem. Alex. *Str.* i 345 ἰ ἀχρεῖον Boeckh : ἀρχαῖον codd.
171. ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται
Schol. Pind. *Nem.* vii 89. Pindaro attribuit Boeckh
172. ὦ πόποι οἳ ἀπατάται φροντίς ἐπαμερίων
οὐκ ἰδυῖα
Aristid. ii p. 238 Keil (de Eriphyla)
173. ὅς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὄμιλον σφενδοῖασι,
ἵπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον
Strab. ix 431 (de Phoenice)

174. ἴσπερ
Choerob. ap.

175. ἐτι
(i) Cramer A

176. αἰτό
ἴσπερ

Apoll. Dync.

177. ἦρωε
Plut. *Quaest.*

178. φθέγ

Strab. xiv 64
ἴσπερ καὶ Ἄλεξ

179. παρθε
Schol. Aristot.

180. (αἰλό
Δι

Schol. Pind.

181. ἠ Μ
Schol. Pind.
corr. Herman

182. Δελε
'Απο
Schol. Pind.

183. βο

Vit. Pind. Am

FRAGMENTA INCERTI LOCI

174. ὑπερμενὲς ἀκαμαντόχαρμαν Αἴαν
Choerob. ap. Herodian. ii 659, 26
175. ἔτι δὲ τειχέων κακίει καπνός
(i) Cramer *Anecd. Par.* iv 35, 24; (ii) *Etyim. Gud.* 321, 54
176. αὐτόν με πρότιστα ξυνοικιστήρα γαίας
ἔσδεξαι τεμενοῦχον
Apoll. Dysc. *Synt.* p. 138
177. ἦρωες αἰδοίαν ἐμείγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά
Plut. *Quaest. Symp.* ii 10, 1, p. 643
178. φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνά-
στου Κολοφωνίου ἀνδρός
Strab. xiv 643. Cf. ps.-Plut. *de Mus.* 5, p. 1133 τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίν-
δαρος καὶ Ἀλκμάν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.
179. πανδέλιματοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἑλλάς πόρον ἱερὸν *cf. p. 29*
Schol. Aristoph. *Vesp.* 306
180. (αὐλός) Αἰολεὺς ἔβαινε
Δωρίαν κέλευθον ὕμνων
Schol. Pind. *Pyth.* ii 127 1 αὐλός sup. Boeckh
181. ἃ Μειδύλου δ' αὐτῷ γενεά
Schol. Pind. *Pyth.* viii 53 Μιδύλου codd., corr. Boeckh γένηα codd.,
corr. Hermann
182. Δελφοὶ θεμίστων μάντιες
Ἀπολλωνίδαι
Schol. Pind. *Pyth.* iv 4 1 θεμίστων ὕμνων codd., corr. Heyne
183. πενταετηρὶς ἑορτὰ
βουπομπός, ἐν αἷ πρώτων εὐ-
νάσθη ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις
Vit. Pind. Ambr. p. 2, 18 Drachmann

FRAGMENTA INCERTI LOCI

184. κεκρότηται χρυσέα κρηπίς ἱεραῖσιω ἀοιδαῖς·
 εἶα τειχίζωμεν ἤδη ποικίλων
 κόσμον αὐδάεντα λόγων . . .

 καὶ πολυκλείταν περ εἶσαν ὄμως Θή-
 βαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν
 5 καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγνιάς.
 Aristid. ii p. 159 Keil 2 εἶα Bergk: εἶα A: οἶα vulg. ποικίλων Bergk
 4 ὅς καὶ Boeckh εἶσαν codd., corr. Boeckh
185. Εὐάρματε χρυσοχίτων, ἱερώτατον
 ἄγαλμα, Θήβα
 Schol. Pind. *Pyth.* iv 25
186. λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον
 Schol. inscr. Pind. *Pyth.* ii
187. οὔτοι με ξένον
 οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταὶ
 Θήβαι
 Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν 2. Pindaro tribuit Letronne
188. μελιγαθῆς ἀμβρόσιον ὕδωρ
 Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου
 Athen. ii 41E
189. ἐνθα βουλαὶ μὲν γερόντων
 καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν αἰχμαί,
 καὶ χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ Ἀγλαΐα
 Plut. *Vit. Lycurg.* 21 (de Sparta) 1 μὲν supp. Boeckh 2 ἀριστεύουσιν
 Boeckh: ἀριστεύουσιν Plut. *An Seni* 10, p. 789: ἀριστεύοντων Plut. *Vit. Lycurg.*
 3 Μοῖσα Boeckh: Μοῖσαι Plut. *Lycurg.*: μούσα Plut. *An Seni* 6
190. Αἰγυπτίαν Μένδητα, πᾶρ κρημνὸν θαλάσσης
 ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται
 ὄθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται
 Strab. xvii 802. Cf. Aristid. ii 298 et Ael. *N.A.* vii 19 1 αἰγιβάται Her-
 mann: αἰγιβατοὶ codd.

191. λε
 Schol. Pind.
 192. ἀ
 rex
 σκ
 Zenob. v. 5
 ἀπὸρ Σείθα: W
 Heyne: φασί
 πορτι Schroed
 193. κα
 Schol. inscr
 194. Ἀ
 σὺ
 Stob. iii 11,
 195. πα
 (i) Plut. *Vit.*
 Bergk: ἀγχε
 196. Τα
 σφ
 Plut. *Cons.*
 197. ἀ
 Stob. ii 1,
 scripsi: ἀρί
 198.
 μ
 ἦ
 Plut. *de Co*
 199. κα
 Plut. *de Se*
 Rahnen: ἀ

FRAGMENTA INCERTI LOCI

191. λευκίππων Μυκαραίων προφάται

Schol. Pind. *Pyth.* iv 206

192. ἄνδρες θήν τινας ἀκκιζόμενοι [Σκύθαι]

νεκρὸν ἵππον στυγέοισι λόγῳ κείμενον ἐν φάει, κρυφᾶ δὲ
σκολιαῖς γένυσιν ἀνδέροντι πόδας ἠδὲ κεφαλὰν

Zenob. v. 59 1 θάν codd., corr. Schroeder Σκύθαι secl. Schroeder :
ἄπερ Σκύθαι Wilamowitz 2 κείμενον Wilamowitz : κτάμενον codd. φάει
Heyne : φασί codd. 3 σκολιαῖς Boeckh : σκολιαί, σκολιοὺς codd. ἀνδέ-
ροντι Schroeder : ἀναδέροντι, ἀνδέρουσι codd.

193. καὶ λιπαρῶ Σμυρναίων ἄστει

Schol. inser. Pind. *Pyth.* ii Σμυρναίῳ codd., corr. Boeckh

194. Ἄρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὄνασσ' Ἄλα-

θεια, μὴ πταισῆς ἐμὰν

σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει

Stob. iii 11, 18

195. παρὰ Λύδιον ἄρμα πεζὸς οἰχνέων

(i) Plut. *Vit. Nic.* 1 (proverbii instar) ; (ii) id. *de Discr. Adul.* 24 οἰχνέων
Bergk : οἰχνεῶν codd.

196. Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανῆς

σφυρηλάτοις ἀνάγκαις

Plut. *Cons. ad Apollon.* 6, p. 104 1 ἀφανῆς Hermann : ἀφανοῦς codd.

197. ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέποντι

Stob. ii 1, 21 (τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος ἀτελῆ . . . δρέπειν) δρέποντι
scripsi : δρέπειν codd.

198. ἄγαν φιλοτιμίαν

μνόμενοι ἐν πολίεσσι ἄνδρες

ἢ στάσι, ἄλγος ἐμφανῆς

Plut. *de Cohib. Ira* 8, p. 457 2 πόλεσιν codd., corr. Boeckh

199. κακόφρονά τ' ἄμφανεν πραπίδων καρπὸν

Plut. *de Ser. Num. Vind.* 19, p. 562 (de malitia) ἄμφανεν Schroeder : ἀμφάνη
Ruhnken : ἀμφανῆ codd.

FRAGMENTA INCERTI LOCI

200. φθόνον κενεοφρόνων ἐταῖρον ἀνδρῶν

Plut. *de Inim. Util.* 10, p. 91

201. πότερον δίκη τεῖχος ἕψιον
ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει
ἐπιχθόνιον γένος ἀνδρῶν
δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπέειν

(i) Plat. *Rep.* ii 365b; (ii) Max. Tyr. xviii 1

202. γλυκεῖά οἱ καρδίαν
ἀτάλλουσα γηροτρόφος συναορεῖ
Ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώ-
μαν κυβερνᾷ

Plat. *Rep.* i 331a

203. ἄλλο δ' ἄλλοισιν νόμισμα, σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν
ἕκαστος

Cramer *Anecd. Par.* iii 154, 13

204. σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄ-
γαν ἔπος αἶνησαν περισσῶς

Plut. *Cons. ad Apollon.* 28, p. 116

205. γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος

Clem. Alex. *Paedag.* iii 295

206. ὁ δ' ἄφνει πέποιθεν

Et. Mag. 178, 10

207. τῶν οὐ τι μεμπτόν
οὐτ' ὦν μεταλλακτόν, ὅσσο' ἀγλαὰ χθῶν
πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν

Plut. *Quaest. Conv.* 5, 3, p. 705 I τῶν οὐ τι Schroeder: τῶνδε γὰρ οὔτε τι
Plut. 2 μεταλλακτόν Heyne: μεταλλάττων codd. ὅσσο' ἀγλαὰ χθῶν Schneider:
ὡς ἀγλαόχθων codd. sec. Wytttenbach

FRAGMENTA INCERTI LOCI

208. ἀλλοπόδων μὲν τιν' εὐφραίνουσιν ἔππων
 τίμα καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρύ-
 σοις θαλάμοις βιοτά·
 τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἴδμ' ἄλιον
 ναὶ θεῶ σῶς διαμείβων
- Sext. Emp. *Hyp. Pyrrh.* i 86 1 εὐφραίνουσιν codd., corr. Boeckh 2 τίμα
 Boeckh: τιμαὶ codd. 4 διαμείβων P. Maas: διαστειβων codd.: χθόν' ἀμείβων
 Stahl
209. Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
 κείνον οὐ σῆς οὐδὲ κίς,
 δάπτει (δὲ) βροτέαν φρένα κάρτι-
 στον κτεάνων
- (i) Schol. Pind. *Pyth.* iv 407; (ii) Plut. ap. Procl. ad Hes. *Op.* 430 3 δὲ
 supp. Schroeder κτεάνων Boeckh: φρενῶν codd.
210. . . . καὶ χρυσέων βελέων
 . . . ἔντι τραυματαίαι
- Theod. *Metoch.* p. 562 (de avaris)
211. ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον (θεῶ)
 ὑποτρέσσαι
- Schol. A *Il.* xvii 98 1 θεῶ supp. Heyne 2 incertum an ὑποτρέσαι
 Pindaro tribuendum sit
212. ὅπῳταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ,
 πάρος μέλαιναν κραδίαν ἐστυφέλιξεν
- Schol. Pind. *Ol.* ii 48
213. οὔτις ἐκὼν κακὸν εὔρετο
- Aristid. ii 238
214. νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἰλισσόμεναι
 δόξαν εὐρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
 ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα . . .
- Clem. Alex. *Str.* iv 586 2 εὐρίσκουσι codd., corr. Boeckh 3 αἰθέρ'
 ἀερθέντα Boeckh: αἰθέρα λαμπευθέντα codd.

FRAGMENTA INCERTI LOCI

215. τιθεμένων ἀγόνων πρόφασις
 . . . ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον
 Plut. *An Seni* 1, p. 783 2 lacunam indicavit Bergk : τὰν sup. Herwerden
216. νικώμενοι ἄνδρες ἀγροξία δέδεται
 καὶ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν
 Schol. Pind. *Ol.* viii 92 2 καὶ φίλων NPUV : καὶ οὐδὲ φίλων C : οὐ φίλων
 BED ἐναντίον τολμῶντες ἐλθεῖν C
217. τόλμα τέ νιν ζαμενῆς καὶ σύνεσις
 πρόσκοπος ἐσάωσεν
 Schol. Pind. *Nem.* vii 87 1 τέ νιν Beck : τε μὲν B : τε D
218. τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον
 σχήσει τείχος
 Plut. *Vit. Marcell.* 29 2 ἔσχε Schroeder
219. πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδὲν
 Clem. Alex. *Paed.* iii 307
220. ὑφ' ἄρμασιν ἵππος,
 ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς,
 κάπρω δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρῆ τλάθυμον εὐρέιν.
 (i) Plut. *de Virt. Mor.* 12, p. 451; (ii) Plut. *de Tranq. Anim.* 14, p. 472 3 εὐρέιν
 Schroeder : ἐξευρεῖν codd.
221. φιλόνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτὰν
 (i) Schol. *Od.* κ 240; (ii) Eust. *Od.* 1657, 13 (δελφῖνες ἐξ ἀνθρώπων γενομένοι)
222. ὄπισθεν δὲ κείμει θρασειῶν
 ἄλωπέκων ξανθὸς λέων
 Aristid. ii 159
223. ἔνθα ποιῆμαι κτιλεύονται κάπρων
 καὶ λεόντων
 Schol. Pind. *Pyth.* ii 31 1 αἱ ποιῆμαι EG, corr. Boeckh : ποιμένες vulgo
 2 λεόντων τε codd., corr. Schroeder

FRAGMENTA INCERTI LOCI

224. . . . ἰαχεῖ βαρυφθειγκτῶν ἀγέλαι λεόντων
Herodian. *De Fig.* (*Rhet. Graec.* iii 100, 28)
225. ποτίκολλον ἄτε ξύλον παρὰ ξύλω
(i) Athen. vi 248c (περὶ παρασίτων); (ii) id. i 24 B
226. ἃ μὲν πόλις Αἰακιδῶν
Schol. Ven. Aristoph. *Pax* 251 (de Aegina)
227. φᾶν δ' ἔμμεναι
Ζηγὸς υἱὸς καὶ κλυτοπόλου Ποσειδάωνος
Herodian. *De Fig.* (*Rhet. Graec.* iii 100, 15 de Pirithoo et Theseo)
228. πρόφασιν βληχροῦ γενέσθαι νεέκος
Cramer *Anecd. Oxon.* i 95, 5 γίνεται codd., corr. Schroeder
229. μελιρρόθων δ' ἔπεται ἐπέων πλόκοι
Lesbonax *De Fig.* ed. Müller, pp. 44-5 (de schemate Pindarico) ἐπέων
πλόκοι Schroeder: πλόκαμοι codd.
230. διοίγετο σάρκες
Ibid. διοίγετο e schol. Philostr. p. 193 Schroeder
231. δυσφόρων σχοιῶν μεριμνᾶν
Plut. *de Adul. Amic.* 27, p. 68
232. χεῖρ' Ἀκιδαλίας
Et. Flor. ap. Miller *Mélanges Litt. Gr.* 186
233. πρόσθα μὲν σ' Ἀχελωίου
τὸν ἀοιδότατον εὐρωπία
κράνα Μέλ(ανός) τε ποταμοῦ ῥοαὶ τρέφον κάλαμον
Ammonius ad *Il.* φ 195 (Pap. Oxy. ii p. 64) 3 supp. Wilamowitz Cf.
Paus. v 14, 6

FRAGMENTA INCERTI LOCI

234. ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
 μόχθος ἄμμιν; τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
 καλῶν μὲν ὧν μοῖράν τε τερ-
 πνῶν ἐς μέσον χρῆ πάντι λαῶ
 δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώ-
 ποισι θεόσδοτος ἀτλάτα κακότας
 5 προστύχη, ταύταν σκότει κρύπτειν ἕοικεν.
 Stob. iv 45. 1 4 ἀτλάτα κακότας Boeckh: ἀτληκηκότας Vind.: ἕτη B
 5 προστύχοι B
235. ὦ τέκνον,
 ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόου
 προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὀμίλει·
 τῷ παρόντι δ' ἐπαυήσασι ἐκῶν
 ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει.
 Athen. xii 513c (δὲ παλαιῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί)
236. ἐλπίσιν ἀθανάταις ἄρμῳ φέρονται
 Eustath. *Proem. Comm. Pind.* 21 ἄρμου Schneidewin
237. οὐ ψεῦδος ἐρίξω
 Ibid.
238. ἐνίκασαν οἱ
 Ibid. 11 (= οἱ ἐνίκ.) ἐνίκησαν codd., corr. Schneidewin
239. τρεχέτω δὲ μετὰ
 Πληρόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύνων . . . λεοντοδάμας
 Schol. *Pind. Nem.* ii 17 λεοντοδάμας e Lucian pro Imagg. 19 supp. Boeckh
240. κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφιάλος
 ἀμφίκειται . . .
 . . .
 ἀλλ' οἶος ἄπλατον κεραῖζες θεῶν
 Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον ἀνάγκα, Ζεῦ πάτερ,
 ἐν Ἀρίμοις ποτέ.
 Strab. xiii 626-7

FRAGMENTA INCERTI LOCI

241. δ Μουσαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι
Hephaest. p. 44, 17 Consbruch μουσαγέτας codd., corr. Boeckh
242. ἄγοις ᾧ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ
Hephaest. p. 44, 18 Consbruch
243. εὐρύζυγον
Eustath. *Proem. Comm. Pind.* 16 (de Iove)
244. κρατησιβίαν χερσὶ
Ibid. 21
245. ἄρμασιδούπους
Ibid. 21
246. ἐλασίχθονα
Ibid. 21 (de Neptuno)
247. ἀγῶνα μνασιστέφανον
Ibid. 16
248. μναστήρα στεφάνων
Ibid. 16 μνηστήρα codd. : corr. Schroeder
249. λιτᾶν
Ibid. 19 (εὐκταίαν) λιτῆν codd., corr. Schroeder
250. τόσσαι καλῶν
Ibid. 21
251. ἀμενσιεπῆ φροντίδα
Ibid. 21
252. πέδοικος
Ibid. 21
253. πεδὰ στόμα φλέγει
Ibid. 21
254. πεδασχεῖν
Ibid. 21
255. ἀκασκᾶ
Ibid. 21 (ἡσύχως)
256. ἐν ἔργμασι δὲ νικᾶ τύχα,
οὐ σθένος.
Aristid. ii 334 (Dindorf)

FRAGMENTA INCERTI LOCI

257. πλέον τι λαχών

Aristid. ii 346-7 (περὶ Διός)

258. ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βάλινει

Liban. *Ep.* 1218 Foerster δένδρῳ codd., corr. Boeckhii amicus

259. a. πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἑλλούς, ὡς Πίνδαρος, ἢ Σελλούς, ὡς ὑπονοοῦσι παρ' Ὀμήρῳ κείσθαι, ἢ γραφὴ ἀμφίβολος οὐσα οὐκ ἐὰν δισχυρίζεσθαι.

Strab. vii 328

b. Σελλοὶ . . καὶ οἱ μὲν Ἑλλοῦς αὐτοὺς ἐξεδέξαντο, ὡς Πίνδαρος.

Etym. Magn. 709, 36

c. Πίνδαρος χωρὶς τοῦ σ ἀπὸ Ἑλλοῦ τοῦ δρυτόμου, ᾧ φασι τὴν περιστερὰν πρώτην καταδεῖξαι τὸ μαντεῖον.

Schol. A II. Π 234

d. Ἑλλοὶ κατὰ Πίνδαρον

Eustath. II. 1057, 57

260. a. τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλόν, λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ τε λέγουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾧδῇ τιμὴ Πίνδαρος ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησεν.

Paus. x 16, 3

b. καὶ ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλόν, προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὃν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπέσειεν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφθεύτες ὑπὸ τοῦ Διός, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς.

Strab. ix 419

261. Πίνδαρός φησι πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθούς τὸν Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἢ Γῆ.

Schol. Aesch. *Eum.* 2

262. a. χαιρε

λαβ

μιν

τοῖς

Πίνδα

Himer. Or. iii 3

b. τὰ δὲ

αὐτῶν

λέγουσιν

Id. Or. xiii 7

263. ἢ Διὸς

τραγικῶν

Strab. vii 328

264. Antimach.

fr. 100

Hygin. *Astron.*

265. Γῆ δὲ

καλὸν ἐ

ἀλόγων

γενέσθαι

μενεῖν

εἴτε Κε

βαρτες

ροῦται

οἰκιστῶν

ἀρρήτων

Ἄλεξιν

φασὶ πρ

ἀρξασθαι

ταῖων,

θερμότη

Hippolyt. *Ref. Hes.*

Schweidewin; nullu

FRAGMENTA INCERTI LOCI

262. a. χαίρε φίλον φάος χαρίεντι μειδιῶν προσώπῳ· μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσάσομαι, ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποιήσω, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὅποιον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος.

Himer. Or. iii 3

b. τὰ δὲ σὰ νῦν δέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσηγέτῃ εἰκάζεσθαι, οἶον αὐτὸν καὶ Σαπφῶ καὶ Πίνδαρος ἐν φῶδῃ κόμῃ τε χρυσῇ καὶ λύραις κοσμήσαντες κύκνοις ἔποχον εἰς Ἐλικῶνα πέμπουσι.

Id. Or. xiii 7

263. ἡ Δωδώνη τοίνυν τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ Θεσπρωτοῖς ἦν... καὶ οἱ τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασιτὴν Δωδώνην.

Strab. vii 328

264. Antimachus autem dicit (Orionis patrem) quendam Hyriae fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio.

Hygin. Astron. ii 34, p. 72 B

265. Γῆ δέ, φασὶν οἱ Ἕλληνες, ἄνθρωπον ἀνέδωκε πρώτην καλὸν ἐνεγκαμένη γέρας, μὴ φυτῶν ἀναισθητῶν μηδὲ θηρίων ἀλόγων ἀλλὰ ἡμέρου ζώου καὶ θεοφιλοῦς ἐθέλουσα μήτηρ γενέσθαι. χαλεπὸν δέ φησιν ἐξευρεῖν εἴτε Βοιωτοῖς Ἀλκομενεὺς ὑπὲρ λίμνης Κηφισίδος ἀνέσχε πρώτος ἀνθρώπων, εἴτε Κουρήτες ἢ Σανίδαοὶ οἱ θεῶν γένος ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες οὗς πρώτους ἥλιος ἐπέϊδε δενδροφυεῖς ἀναβλαστάνοντας, εἴτε πρὸς σεληναῖον Ἀρκάδα διὰ Πελασγῶν ἡραρυίας οἰκήτορα, δίαυλον Ἐλευσῖν ἢ Λήμνος καλλιπαῖδα Κάβιρον ἀρρήτων ἐτέκνωσεν ὄργιασμῷ, εἴτε Πελλήνη Φλεγραῖον Ἀλκυνεά πρεσβύτατον Γιγάντων. Λίβυες δὲ Τάρβαντα φασὶ πρώτογονον αὐχμηρῶν ἀναδύντα πεδίων γλυκείας ἀπαρξασθαι Διὸς βαλάνου. Αἰγυπτίαν δὲ Νεῖλος ἔλην ἐπιλιπαίων, μέχρι σήμερον ζωογονῶν, φησὶν, ὑγρὰς ἀρκούμενα θερμότητι ζῆα καὶ σῶμα ἀναδίδωσιν.

Hippolyt. Ref. Haeres. v 7, 3 Wendland. Fragmenta carminis Pindarici agnovit Schneidewin; nullum tamen in ordinem posse redigi videntur

FRAGMENTA INCERTI LOCI

266. Huic opinioni Pindarus refragatur, qui eum ait de Cea insula in Arcadiam migrasse ibique vitam coluisse. Nam apud Arcades pro Iove colitur, quod primus ostenderit qualiter apes debeant reparari.

Servius ad Verg. *Georg.* i 14 (de Aristaeo)

267. a. Et Pindarus 'parvula favorum fabricatrix, quae Rhoecum pupugisti aculeo, domans illius perfidiam'.

Plut. *Quaest. Nat.* 36 trans. Gybertus Longolius e codice Mediolanensi

- b. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ ὡς ἄρα Ῥοῖκος θεασάμενος δρῶν ὅσον οὐπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεσθαι, προσέταξε τοῖς παισὶν ὑπόστηρίζαι ταύτην. ἡ δὲ μέλλουσα συμφθειρεσθαι τῇ δρῦϊ Νύμφη ἐπιστᾶσα τῷ Ῥοῖκῳ χάριω μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὅ τι βούλοιο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοι γε ἑτέρας γυναικὸς ὀμίλιαν παρήγγειλεν, ἔσσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καὶ ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ παρίπτατο ἡ μέλισσα. πικρότερον δὲ ἀποφθεγγάμενος εἰς ὄργην ἔτρεψε τὴν Νύμφην ὥστε πηρωθῆναι. καὶ Πίνδαρος δὲ φησι περὶ Νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι.

Schol. Apoll. Rhod. ii 477. Cf. Schol. Theocr. iii 13

268. Αὐτόχθονες . . ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναίδα πεποιηκῶς φασιν Ἐριχθόνιον τὸν Ἡφαίστου ἐκ γῆς φανῆναι

Harpocrat. p. 41, Bekker 2 τὸν Ἡφαίστου Schroeder: καὶ Ἡφαιστον codd.

269. αὐται δὲ αἱ νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πήραν· Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως.

Apollod. *Bibl.* ii 4, 2 (de Gorgonibus)

F
270. Εἰξένον
φαρμάκων
καλεῖται
Schol. Pind. Nem.
271. a. καὶ τὰς
τινες, τ
πύλας Ἰ
Ἡρακλέ
Strab. iii 170
b. καὶ ὁ Π
ἐπὶ τοῦ
στόματι
Strab. iii 172
272. περὶ δὲ
σθένει
Strab. xv 711
273. Μεγαροί
μετὰ τῆ
ἀναρθεῖ
ποιήσαι
5 τὴν Θη
φησὶν ὅ
ἐποίησε
μετὸν
γάμον
Paus. i 41, 5
τὴν Ἐλένην διαφύλα
274. καὶ Π
Ἀχαιοῖ
Schol. Townl. II
141.49

FRAGMENTA INCERTI LOCI

270. Εὐξενίδην δὲ εἶπεν ὡς ἀπὸ τῶος Εὐξένου τῆς ὄλης φατρίας ἀφηγουμένου, ὡς Σκοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε καλεῖν τοὺς Θετταλοὺς καὶ Ἐμμενίδας τοὺς ἐπὶ Σικελίας.

Schol. Pind. *Nem.* vii 103

271. a. καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφ᾽ ἵχθαι φάσκων τὸν Ἑρακλέα.

Strab. iii 170

b. καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στήλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα.

Strab. iii 172

272. περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει (Μεγασθενῆς) Σιμωνίδη καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.

Strab. xv 711

273. Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφίδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θεσέως, ὅπου καὶ Ἄλκμῃν ποιήσας ἕσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἔλοιεν καὶ 5 τὴν Θεσέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θεσέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι; Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταῦτα ἐποίησε καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκούροις Θεσέα εἶναι βουλόμενον . . . ἐς δ' ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα.

Paus. i 41, 5 7 βουλόμενος codd. 8 Lacunam supplevit ἀρπασθεῖσαν τὴν Ἑλένην διαφυλάξει Schroeder 9 συμπράξαντα codd., corr. Coraes

274. καὶ Πίνδαρος πεντηκονταερέτους φησὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀχαιῶν εἶναι.

Schol. Townl. *Il.* Π 170 πεντήκοντα ἐρεγμούς codd., corr. Boeckh

FRAGMENTA INCERTI LOCI

275. ⁵καίτοι τίς οὐκ ἂν φήσειεν οὕτωςι πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν, ὄντα μὲν αὐτὸν (Παλαμίδην) κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσεώς εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πύδαρος, εἶθ' ἠττηθῆναι τοῦ χείρονος;

Aristid. ii 339 Dindorf

276. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πύδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄπρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

Soph. *Ai. Arg.* (de morte Aiacis)

277. Ῥήσος γένοι μὲν ἦν Θρηξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης μῖᾶς τῶν Μουσῶν. διάφορος δὲ τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις ἐπῆλθε τοῖς Ἕλλησι, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ, καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινεν· δέισασα δὲ Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναῖν ἐπὶ τὴν τοῦτου διαφθορὰν πέμπει κατελθοῦσα δὲ ἡ θεὸς Ὀδυσσεά τε καὶ Διομήδη ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν· ἐπιστάντες δὲ ἐκείνοι κοιμωμένῳ Ῥήσῳ αὐτὸν τε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσι, ὡς ἱστορεῖ Πύδαρος.

Schol. A II. K 435

278. τούτων τε (Ἀλωάδων) δὴ ἐστὶ τῇ Ἀθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν ἀλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τότε προλέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγνυται καὶ οἳ τὴν θάλασσαν πλείοντες πλείστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πυδάρος δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαύκου, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε.

Paus. ix 22, 7

FRAGMENTA INCERTI LOCI

279. a. Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χίῶν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι.

Vit. Hom. Plut. ii 2, p. 244 Allen

b. Ὅμηρος . . . τὸ δὲ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος.

Vit. Hom. v 2, p. 247 Allen

c. Ἀναξιμένης μὲν οὖν καὶ Δαμάσῃς καὶ Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς Χίῶν αὐτὸν ἀποφαίνονται.

Vit. Hom. vi 7, p. 250 Allen

280. λέγεται δὲ κάκεινο. . . ὅτι ἄρα ἀπορῶν ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια. καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος.

Aelian Var. Hist. ix 15 (de Homero)

281. [τοὺς Κύκλωπας φησι Πίν]δαρος δε[θῆναι ὑ]πὸ Διὸς φο[βη-θέντος] μή τιw πο[τε θεῶν] ὄπλα κατ[ασκευάσωσι. τὸν Ἄσκλη]ηπιὸν δ' ὑ]πὸ Διὸς κε[ραυνω]θῆναι γέγρα[φεν Ἡ]σίοδος κα[ὶ] Πίνδαρος.

Philodemus *Peri Eusebeias*, p. 17 Gomperz col. 45 a/b. Lacunas supp. Gomperz, Bergk, Philippsen

282. a. ὁ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνείς Πινδάρου τὸ ἐς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος (τοὺς αὐλοῦς, ὥστ') εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὸν αὐλητῆν κτλ.

Paus. ix 30, 2 1 συνείς Bekker: σύνεισι, συνοίσει codd. 3 supp. Christ

b. γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητῆς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων· ὁ δ' αὐτὸς καὶ αὐλητῆς ἀγαθός, καὶ τὰ Πύθια τρίς νενικηκῶς ἀναγέγραπται· τούτου καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.

Ps.-Plut. *de Mus.* 8, p. 1134 2 αὐλητῆς Wytttenbach: ποιητῆς codd.

FRAGMENTA INCERTI LOCI

283. *Αβαρις· Ἰππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν νύ' αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσου τὸν Λυδῶν βασιλέα.
Harpocrat. s.v. *Αβαρις
284. εἴοικε δὲ (Celsus) εἰληφέναι τὴν ἱστορίαν ἀπὸ Πινδάρου καὶ Ἡροδότου.
Origen *Cels.* iii 26 (de Aristeia)
285. ἐπέβαλε δὲ (Πίνδαρος) τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ἢ νεώτερος πρεσβυτέρω· τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηται ἀμφότεροι πράξεων. καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς †Κάδμου βασιλείας.
Vit. Pind. Ambr. p. 3 Drachmann 3 Κάδμου vix sanum : Καμβύσου Boeckh : Δαρλείου J. G. Schneider : Ξέρξου C. Schneider
286. Αἰσωνίς πόλις τῆς Μαγνησίας ἀπὸ Αἰσωνος τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρος φησι καὶ Φερεκύδης.
Schol. Ap. Rhod. i 411
287. Non enim pluvias, ut ait Pindarus, aquas colligit, sed vivo gurgite exundat.
Quint. x 1, 109 (de Cicerone)
288. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελωδίας ἀμελουμένου καθ' αὐτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ καὶ θαυμάζειν ὅτι . . . οὐδὲν γὰρ ἔστι δεινὸν οὐδ' ἄτοπον αἰτίας ζητεῖν τῶν τοιούτων μεταβολῶν· ἀναεῖν δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς δυνάμεις, ἅν τι κινήθῃ καὶ παραλλάξῃ τῶν κατὰ ταύτας, οὐ δίκαιον.
Plut. *Pyth. Orac.* 18, p. 403
289. τίνα δὲ τῶν ἐν μακραῖς συμβιούντων οὐσίαις οὐ κατατρέχουσι καὶ σπαράττουσι δὴ τινες Κῆρες ὀλβοθρέμμονες, φησὶ Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγειῶν.
Theod. Metoch. p. 282

290. καὶ
μεμ
Theod. Metoch.

291. πρὸς
ὡς ἐ
εἶναι
φαρλα
Liban. Or. xiv

292. ἐπειτα
ἀλαζ
Πίνδα
τῶν
Philo ii 404 Mar

293. ἐπὶ λ
χί(ε)
Philodemas Παρ

294. a. πολλὰ
κατὰ σ
ταύτας

Philostrat. Vit. A

b. Ἐπὶ τῶν
γὰρ ἐ
ἦντις εἰ
αὐτῶν ἐ
ἀφ' οὗ τ

Schol. Arat. 283

295. Ἦρας ἐ
γὰρ ἐπὶ
σθέντι θ

Photius (74. 1) et

FRAGMENTA INCERTI LOCI

290. καὶ φέρειν ἀνάγκην ἔχοντες κατὰ Πίνδαρον ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτρίας φύσεως.

Theod. Metoch. p. 493 2 φύσις Boeckh

291. πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν, ὡς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὸν τετιμηκότα τοῦ περιωβρικότος εἶναι βελτίω μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λήθην ἐπιθεῖναι τοῖς φαυλοτέροις ἔχει.

Liban. Or. xiv 21 (de Iuliano et Constantio)

292. ἔπειτα δ' ὅτι φρονήματος ὑπόπλεως ἀλόγου γενόμενος πᾶς ἀλαζῶν οὔτε ἄνδρα οὔτε ἡμίθεον ἀλλ' ὄλον δαίμονα κατὰ τὸν Πίνδαρον ὑπολαμβάνει ἑαυτὸν ὑπὲρ τοὺς ὄρους τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀξίων βαίνειν.

Philo ii 404 Mangey

293. ὑπὸ ληστῶν ἀλ[ῶναι] | γράφει· καὶ Π[ίνδα]ρος δὲ διέρ-
χ[εται] | περὶ τῆς λη[στεί]ας.

Philodemus Περὶ εὐσεβείας, p. 42, col. 91 (de Dionyso)

294. a. πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ἄδουσιν, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὑμνῆται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ζυμμετρίας τοῦ Νείλου.

Philostrat. Vit. Apollon. Tyan. vi 26 (de fontibus Nili)

b. Ὑδροχόος δὲ οὗτος δοκεῖ κεκλήσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως· ἔχων γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόην καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὕγροδ, ἣτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους. Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν.

Schol. Arat. 283

295. Ὅρας δὲ δεσμούς ὑπὸ υἱέος· οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ.

Photius (74, 1) et Suidas ad Plat. Rep. ii 378 D. Cf. Aristid. ii 331, 19

FRAGMENTA INCERTI LOCI

296. αὐτὴ δέ (Δανάη), ὡς φησι Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινές, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη.

Schol. AB II. Ξ 319. Fragmentum Pindaro abiudicavit Schroeder, coll. Apollod. ii 34

297. In huius (Apollinis) etiam tutelam corvum volunt, sive quod . . . sive quod in orneoscopicis libris secundum Anaximandrum sive etiam secundum Pindarum solus inter omnes aves sexaginta quattuor significationes habet vocum.

Fulgent. *Mytholog.* i 13

298. χαριζόμενος Ἀθηναίους καταχθῆναί φησιν (Aeschylus) αὐτὸν ἐκεῖσε (Delo Delphos proficiscentem per Athenas) Ἀπόλλωνα, κακείθεν τὴν παραπομπὴν αὐτῷ εἶναι, ὃ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.

Schol. Aesch. *Eum.* II 3 παραπομπὴν Heyne: περιπομπὴν codd.

299. ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μῆλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν.

Liban. *Ep.* xxxvi Foerster

300. λέγεται δὲ ἐς μὲν Κόρκυραν, ὡς μιχθείη Ποσειδῶν αὐτῇ. τοιαῦτα δὴ ἕτερα ἦσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία.

Paus. v 22, 6

301. Pindarus initio Alcidem nominatum postea Herculem dicit ab Hera quam Iunonem dicimus, quod eius imperiis opinionem famamque virtutis sit consecutus.

Probus ad Verg. *Ed.* vii 61

302. a. ἡ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα ἡγησάμενη σμικρὰ καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ πέτεται κατὰ Πίνδαρον “ τὰς τε γὰς ὑπένερθε ” καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα, “ οὐρανοῦ θ’ ὑπερ ” ἀστρονομοῦσα, καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνομένη τῶν ὄντων ἐκάστου ὄλου, εἰς τῶν ζῆγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθειῖσα.

Plat. *Theat.* 173 E 2 πέτεται B²W; φέρεται BT τὰς τε Campbell; τὰ (τά) τε codd.

FRAGMENTA INCERTI LOCI

b. τὰ τῆς γῆς νέρθεν καὶ τὰ ὑπερθεν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Πίνδαρον ἐπισκοπεῖ.

Galen *Protrep.* 1. Cf. Marc. Aur. Antonin. *Comm.* ii 13, Porphyr. *de Abstin.* i 36, Macar. viii 5

303. Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα· Ἐλάρας γενεά (Tityus)· οὕτως παρὰ Σιμωνίδῃ, Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἶον Ἀλέρας υἱόν.

Ety. Magn. 60, 37

304. Ἀπέσας· ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος

Steph. Byz. 104, 13

305. ἀράχνη· θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς τὸ ζυύφιον. εἶρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ.

Suidas s. v. ἀράχνη

306. ἐμὴν τέλιν· χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ ἐν τοῖς τοιοῦτοις δωρισμὸν καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμὴν.

Schol. Aristoph. *Aves* 931

307. ἐξεστηκῶς· διχῶς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ παρὰ Πινδάρῳ· ὅτε μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ἐκφρονα εἶναι, ὅτε δὲ τὸ ὑπαναχωρεῖν καὶ ἐξέρχεσθαι ἢ ἀφίστασθαι δηλοῖ.

Ety. Gud. 193, 9

308. ἐπέτειον· ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔπετος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρόν· οὐχὶ διὰ τοῦ φ ἀλλὰ διὰ τοῦ π· ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης.

Ety. Magn. 486, 2

309. ξανθὰν δὲ κατὰ τὴν ἔμφασιν ἔφη ὁ Πίνδαρος νεφέλην τὴν ἔγκνον οὖσαν χρυσοῦ, καθὼ καὶ τὴν ὕδωρ ἔχουσαν ζοφώδη.

Schol. Pind. *Ol.* vii 86

FRAGMENTA INCERTI LOCI

310. ἐχέτης ὁ πλούσιος, ὡς Πίνδαρος
Etym. Magn. 404, 21
311. ἡλαιοῦντο . . . κατὰ Πίνδαρον
Eustath. II. 975, 47
312. καὶ Πίνδαρος ἰχθὺν παιδοφάγον ἐπὶ τοῦ κήτους
Schol. Townl. II. φ 22
313. συνεπιλήφεται δὲ τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητής,
ὡς λογλέφαρον ἐξεργάσασθαι (*Venerem*).
Ps.-Lucian. Imagines 8
314. ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ
Steph. Byz. s.v. Κρηστών
315. μάρη . . . ἡ χεῖρ κατὰ Πίνδαρον
Schol. BT II. Ο 137
316. ξεινοδόκησέν τε δαίμων
Apollon. Lex. Hom. 117, 25
317. ὄρεικτίου σνός
(i) *Schol. Pind. Pyth.* ii 31; (ii) *Schol. Eur. Phoen.* 683; (iii) *Schol. Eur. Or.*
1621
318. πέροδον καὶ περιέναι
Cramer Anecd. Oxon. iv 309, 20 (ἀντὶ τοῦ πέροδον καὶ περιέναι)
319. προβάτων τράπεζαν
Aristoph. Byz. fr. 42 Nauck (de equis Diomedis, τὴν φάτινν αὐτῶν λέγων)
320. ὑψικέρατα πέτραν
Etym. Magn. 504, 3
321. χεράδει σποδέων
Etym. Magn. 808, 43 Boeckh Ἕ'Πυθίων, coll. *Pyth.* vi. 13

FRA

322. καὶ
ὄρε (M
ἀποδέρ

Eustath. Prooem.

323. καὶ Δία
Id. ibid.

324. βρέχεται
ἐπὶ τοῦ

Schol. Pind. Or.
ita A

325. προεργ
ἐχθρῶν
βίαιον

Plat. de Sor. Num.

326. μετὰ δὲ
μὴ θέου
μέν του
τοῖς λόγοις

Paus. v 14, 6. No.

327. Pro homin
bunchas su
Pilo de Procid. II.

328. Πινδάρῳ
ἐκείνων αὐ
λαμπρότερο
Id. Imp. Ep. 194. P.